

Възъ основа на горното заявление на митрополита, държавния съветъ писмено изложилъ одобрението си да се издаде свещената ми заповѣдь и азъ благоволихъ да издамъ императорския си ферманъ, съ който се разрешава построяването по този начинъ на горепоменатата черква.

Настоящата височайша заповѣдь, която съдържа разрешението е излъзла отъ императорския ми диванъ, а вий (гореказанитѣ: Валия, Окр. Управителъ, Наибъ мюфтия и пр.) нѣма да препятствувате на построяването ѝ, като внимавате щото праздното мѣсто, върху което ще се построи черквата да е собственостъ, (мюлкъ); дали то самостоятелно принадлежи на горепоменатата народностъ, а нѣматъ ли и другитѣ народности нѣкакви права върху него, да не е въ турска махала или подъ вакуфъ и да не представлява нѣкакви препятствия, или пъкъ нѣкому вреда; да е отстъпено съ съгласието на притежателя, и събранитѣ пари за разооски по постройката да сж пожертвувани доброволно и съгласно сжществующия редъ. Голѣмината на черковата да не превишава посоченитѣ размѣри. Недопущайте сжшо на сила да събиратъ пари отъ казаната народностъ или да прибѣгватъ къмъ пожертвувания на другитѣ народности. Въ случай, че нѣма никакви спѣнки щомъ получите и представите настоящата ми Височайша заповѣдь, пакъ да побързате и да съобщите писмено въ Цариградъ и да се въздържате отъ да направите противното."

Построяването на църквата